

عنوان مقاله:

کورش و مدارا، صلح و فرهنگ آشتی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی تاریخ، باستان شناسی و فلسفه (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

فرشته فتحی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

کورش هخامنشی، سرداری عدالت گستر بود که در امپراتوریش صلح، دوستی، امنیت و آزادی حکمروایی می کرد. در عصری که پادشاهان با غارتگری، کشتن مردم و سوزاندن شهرها به قدرت دست می یافتند، کورش با برقراری آرامش، ایجاد نظم و امنیت و مدارا با ملل مختلف باعث شد مردم با رغبت به او بپیوندند. محبوبیت و اقتدار وی برآمده از سلوک انسانی، روحیه گذشت، آزاداندیشی و خردمندی اوست. کورش به جای ستیز و ویرانگری، صلح و دوستی را برتری داد. کارگزارانی امین و متعهد به کار گرفت. به مردم آزادی دینی و اجتماعی داد. از آنجا که پایبند آموزه های دینی بود، در راستای ارزش های الهی رفتار می کرد و از هرگونه ستم و جفاگری خودداری نمود. بیراه نیست که منشور وی اساس حقوق بشر قرار گرفته است. معتبرترین نویسندگان تاریخ، کورش را به نیکی ستوده اند و از او به عنوان شخصیتی بی همتا یاد کرده اند. این مقاله با استناد به منابع ایرانی و غیر ایرانی به بررسی شیوه رفتار و کشورداری و راز جهانی شدن کورش می پردازد که با صلح و دوستی- طرحی نو- بنا نهاد و همه ملل با رغبت به او پیوستند.

کلمات کلیدی:

کورش، صلح و دوستی، کشورداری، دین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1195821>

